

minimumskrav. Nogle får aldrig et skriftligt svar, andre får aldrig en begrundelse, kommunerne undlader at indhente tilstrækkelige oplysninger, der bliver henvist til forkerte paragraffer, der mangler klagevejledning osv.

En kommunal fejlprocent i klageinstansen, der på kun 4 år er gået fra 18 pct. til nu 54 pct., er en meget markant og fuldstændig uacceptabel udvikling. Når en borger klager over noget så indgribende, som stop for dagpenge må siges at være, er det mere reglen end undtagelsen, at kommunen begår fejl. I første omgang er det naturligvis kommunernes ansvar, men et ansvarligt Folketing bør også gribe ind over for så alvorlige problemer, der blot er blevet støt værre, og som også omfatter områder som førtidspension, fleksjob, hjælpemidler, hjemmehjælp m.v.

Man må holde sig for øje, at klagerne er personer, der har rigeligt at slås med i forvejen, og denne udsatte gruppe bliver mere eller mindre bevidst snydt for tusindvis af kroner. Og hvis de vil kræve deres ret, skal de selv betale omkostningerne en omkostning, de selvsagt har mere end svært ved at finde plads til i budgettet, når kommunen, måske fejlagtigt, har stoppet udbetalingen af deres sygedagpenge.

Ikke mindst af hensyn til retssikkerheden er det vigtigt, at alle har reel mulighed for at føre en så vigtig sag, som fratagelse af forsørgelsesgrundlag må siges at være, uden at skulle gældsætte sig yderligere. Samtidig finder forslagsstillerne det helt nødvendigt at give kommunerne et økonomisk incitament til at sikre god forvaltningsskik i kommunernes sagsbehandlingspraksis.

Skriftlig fremsættelse

Thomas Krog (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om mulighed for at pålægge offentlige myndigheder at betale klagers omkostninger i sociale sager.

(Beslutningsforslag nr. B 119).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.